

РЕШЕНИЕ

№ 5470

гр. София, 17.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 17.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на
прокурора Балев, като разгледа дело номер **1806** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 204 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба на И. А. С., гражданин на Р. Ф., чрез адв. В. Т., с която
против Агенция по вписванията са предявени обективно съединени иски с правно
основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение в общ размер 379.55
лева, от които 214.55 лева претърпени имуществени вреди от незаконосъобразен отказ
№ 20111202145437/07.12.2011г. на длъжностно лице при АВп, представляващи
платена държавна такса за регистрация по чл.16а, ал.2, т.3 от Тарифата за държавните
такси, събирани от АВп, 55 лева държавна такса по жалба срещу отказа и 49.55 лева
разходи за нотариални заверки /равностойност на 1000 рубли/ съгласно молба от
14.03.2012г. на ищеца и сумата от 165 лева претърпени вреди от незаконосъобразен
отказ на № 20111208152435/13.12.2011г. на длъжностно лице при АВп
представляващи платена държавна такса за регистрация по чл.16а, ал.2, т.3 от
Тарифата за държавните такси, събирани от АВп, 55 лева държавна такса по жалба
срещу този повторен отказ.

Иска се и присъждане на законната лихва върху претендираното обезщетение от
завеждането на исковата молба до окончателното му плащане.

В обстоятелствената част на исковата молба ищецът твърди, че посочените откази за
регистрация на еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма [фирма] с
мотив за липса апостил на нотариално заверен документ в Р. Ф., са отменени по реда
на чл. 25 от ЗТР и глава 21 от ГПК с решение № 74/13.01.2012г. на СГС, ТО, 6-15
състав по регистърно дело № 5433/2011г. като незаконосъобразни. Наред с това

посочва, че изброените в исковата молба имуществени вреди от нотариални заверки на документи са претърпени в резултат от първия незаконосъобразен отказ за регистрация № 20111202145437/07.12.2011г. на длъжностно лице при АВп. Останалите имуществени вреди, представляват разноски за платени държавни такси по двете поредни заявления за регистрация съответно от 02.12.2011г. и от 08.12.2011г. съгласно чл.16а, ал.2, т.3 от Тарифата за държавните такси събирани от АВп и разноски за съдебно обжалване на издадените откази от 07.12.2011г. и от 13.12.2011г. в производството по чл. 541 от ГПК.

В съдебното производство производство пред настоящата инстанция ищецът, чрез процесуалния си представител поддържа доводи, че предявените искове са доказани по своето основание и размер въз основа на събраните по делото доказателства и моли да бъдат уважени изцяло. Счита за неоснователно възражението на ответника, основано на чл. 541 от ГПК, че разноските в охранително производство са за сметка на молителя, по съображения, че по този начин за длъжностните лица от АВп се признава законова възможност чрез издаването на незаконосъобразни откази да създават допълнителни и извънредни разноски за заявителите, а последните да нямат правна възможност за защита срещу подобен административен произвол. Претендира се присъждане на деловодни разноски.

Ответникът - Агенция по вписванията, в представения по делото писмен отговор от 18.05.2012г. на исковата молба, оспорва предявените искове изцяло. Твърди, че понесените от ищеца разноски в охранителното производство по Закона за търговския регистър, макар и произтичащи от неправомерни откази за извършване на вписване в търговския регистър от служители от Агенция по вписванията, не подлежат на репарирание по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата молба. Счита, че претърпените от ищеца имуществени вреди са в пряка връзка от незаконосъобразните откази на служителите на ответника.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 02.12.2011г. И. А. С. чрез адв. В. Т. е подал до Агенция по вписванията заявление вх. № 20111202145437 за регистрация на еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма [фирма]. Заявлението е придружено с документ /платежно нареждане към бюджета/ от 02.12.2011г. за платена държавна такса в размер на 110 лева.

Видно от приложените по делото писмени доказателства в превод на български език, ищецът е подписал и приложил в регистърното производство декларация по чл.141, ал. 8 и чл. 142 от ТЗ от 08.12.2011г. с нотариална заверка на подписа и пълномощно в полза на адв. Е. Н. и адв. В. Т., също с нотариална заверка на подписа на подписа. Според отбелязването върху документите, за нотариалните удостоверения, извършени от нотариус в Р. Ф. са събрани нотариални такси в размер съответно на 300 рубли и 700 рубли. Съгласно представената към исковата молба разпечатка от официалния сайт на БНБ относно обменните курсове на чуждестранни валути за 20.02.2012г. – левовата равностойност на 100 руски рубли е 4.95481 лева.

По заявление вх. № 20111202145437/02.12.2011г. за първоначална регистрация на [фирма] е поставен отказ за вписване № 20111202145437/07.12.2011г., издаден от

длъжностно лице при АВп с мотиви, че представените документи с нотариална заверка на подписа, извършена от временно изпълняващата длъжност нотариус на нотариалния окръг С.-П. А. М. липсва апостил съгласно чл.4 от Х. конвенция от 05 октомври 1961г., ратифицирана от РБ ДВ бр. 45/11.05.2001г.

На 08.12.2011г. ищецът е подал ново заявление за първоначална регистрация на същото търговско дружество № 20111208152435, по което с идентични мотиви е издаден отказ № 20111208152435/13.12.2011г. За това заявление е заплатена държавна такса в размер на 110 лева съгласно платежно нареждане от 08.12.2011г.

Така издадените откази за вписване в търговския регистър са обжалвани по реда на чл. 274 и сл. от ГПК във връзка с чл.25 от ЗТР своевременно, като жалбите са разгледани в общо производство по дело № 5453/2011г. по описа на СГС, ТО, 6-15 състав и са отмени с № 74/13.01.2012г. Според мотивите на съдебния акт – приложението на чл.4 от Х. конвенция от 05 октомври 1961г., ратифицирана от РБ ДВ бр. 45/11.05.2001г. е изключено при нотариални заверки, извършени от компетентните орган на Р. федерация съгласно договор за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, сключен между РБ и Р. федерация от 1976г.

От представените по делото платежни нареждания към бюджета е видно, че за съдебното обжалване на незаконосъобразните откази за вписване в търговския регистър, ищецът е заплатил държавни такси в общ размер от 110 лева или по 55 лева по всяка жалба.

Не е спорно между страните в процеса, че търговско дружество с фирма МИР 2012 ЕООД е вписано в търговския регистър въз основа на ново /трето по ред/ заявление на ищеца от 13.12.2012г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Обективно съединените иски с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ са предявени от надлежна страна – молител в производство по ЗТР, против юридическото лице, в чиято структура се намират длъжностните лица, издали незаконосъобразните откази за вписване в търговския регистър и след отмяната им по съдебен ред, поради което и на основание чл. 204, ал.1 и чл. 205 от АПК са процесуално допустими.

Разгледани по съществото на спора, същите са неоснователни по следните съображения:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ предполага установяване кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган, вреда от този административен акт, действие или бездействие и причинна връзка между тях.

В конкретния случай се претендира обезщетение от незаконосъобразни откази за първоначално вписване в търговския регистър на еднолично дружество с ограничена отговорност, които нямат характера на индивидуални административни актове по смисъла на чл.21 от АПК. Независимо, че с влизане в сила на ЗТР /от 01.01.2008г./ дейността по вписване и водене на търговския регистър е възложена на административен орган – Агенция по вписванията към Министерство на правосъдието /чл.3, ал.1 от ЗТР/, регистърното производство по своя характер е охранително съгласно чл. 530 от ГПК и не представлява административна дейност по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Поради това, актът, с който регистърното производство приключва, в това число и отказът за вписване, какъвто е актът, от който се претендира обезщетение в процесния случай - не може да бъде квалифициран като индивидуален административен акт според установените в [чл. 21, ал. 1 АПК](#)

критерии. Аргументите за този извод се основават на дадената в специалния закон уредба на производството, която очертава присъщите на охранителния процес белези на безспорност и едностранност и приложение на правилата на охранителното производство по ГПК. По силата на чл.530 от ГПК общите правила на охранителното производство са приложими и за предвидените в други закони, какъвто е и [ЗТР](#), охранителни производства, доколкото последните не съдържат специални правила. Допълнителни аргументи относно охранителния характер на производство и акта, е наличието на изрични препратки в ЗТР към правилата на част VI от ГПК. В тази връзка нормата на чл.25 от ЗТР предвижда съдебният контрол за законосъобразност на отказите за вписване да се осъществява по реда на ГПК /глава двадесет и първа от ГПК/, а не по реда на чл.145 и сл. от АПК. Съгласно чл.19, ал. 5 от ЗТР спиране на регистърното производство по ЗТР се осъществява по реда за спиране на охранително производство - чл. 536 от ГПК.

От анализа на цитираната правна уредба се налага извод, че осъществяваната от Агенция по вписванията дейност по вписване в Търговския регистър не е административна дейност, респ. издаваните при и по повод изпълнение на тази дейност актове не са индивидуални административни актове. Поради това, вредите, настъпили в резултат на тази дейност или актове, не подлежат на обезщетяване по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. /В този смисъл определение № 41 от 20.01.2009 г. на ВКС по ч. т. д. № 526/2008 г., II т. о., ТК и определение № 201 от 11.03.2010 г. на ВКС по ч. т. д. № 850/2009 г., II т. о., ТК, /

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав, намира, че не е налице първата от предвидените в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ материалноправни предпоставки за ангажиране отговорността на държавата – незаконосъобразен административен акт. Незаконосъобразните откази на длъжностните лица за вписване в търговския регистър, каквито безспорно са процесните откази от 07.12.2011г. и от 13.12.2011г. не представляват акт на административна дейност и не пораждат право на обезщетение на това основание.

За пълнота на изложеното и предвид нееднозначната съдебна практика относно характера на отказите за вписване в търговския регистър, издавани от длъжностните лица при ответника, дори и да се приеме, че същите са административни актове, то не са налице останалите предпоставки за уважаване на исковете по чл.1 ,ал.1 от ЗОДОВ. Съображенията в тази връзка са следните:

Ищецът претендира обезвреда за понесените от него разноси в регистърното производство – платени държавни и нотариални такси, както и разноските за съдебното обжалване по реда на чл. 274 и сл. от ГПК. По силата на чл. 541 от ГПК разноските в хранителното производство са за сметка на молителя. С оглед на това и на основание чл. 8, ал.2 от ЗОДОВ следва да се приеме, че така платените разходи за нотариални такси и такси за вписване, не подлежат на обезвреда по реда на този закон. В това отношение са основателни доводите на ответника, изложени в представения по делото писмен отговор на исковата молба.

По изложените съображения съдът намира, че исковете, с които е сезиран са неоснователни и следва да се отхвърлят изцяло.

Неоснователността на главните искове обоснова неоснователност и на иска за заплащане на законната лихва върху претендираните суми за обезщетение от завеждането на исковата молба до окончателното им плащане.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК, Административен съд, С. град, I

отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от И. А. С., гражданин на Р. Ф., чрез адв. В. Т. против Агенция по вписванията обективно съединени иски с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение в общ размер 379.55 лева, от които 214.55 лева претърпени имуществени вреди от незаконосъобразен отказ № 20111202145437/07.12.2011г. на длъжностно лице при АВп, представляващи платена държавна такса за регистрация по чл.16а, ал.2, т.3 от Тарифата за държавните такси, събирани от АВп, 55 лева държавна такса по жалба срещу отказа и 49.55 лева разходи за нотариални заверки /равностойност на 1000 рубли/ съгласно молба от 14.03.2012г. на ищеца и сумата от 165 лева претърпени вреди от незаконосъобразен отказ на № 20111208152435/13.12.2011г. на длъжностно лице при АВп представляващи платена държавна такса за регистрация по чл.16а, ал.2, т.3 от Тарифата за държавните такси, събирани от АВп, 55 лева държавна такса по жалба срещу този повторен отказ, както и иска за присъждане на законната лихва върху претендираното обезщетение от завеждането на исковата молба до окончателното му плащане.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: